

Call no: Ms. 9027 V7:39
Author: Cracovia, Jacob Emanuel.

כותר: מה נכבד היום ... החתן ... יצחק בר יעקב ... פיקיוטו ... וכלתו
חנה בילה בת ... יעקב חיים ויואנטי ... ואחודה להם חידה ...

Imprint: [Italy : .n., 1806, 1807].

Collation: 1 broadside : ill. (woodcut), 51 x 25 cm.

הערות: סוג: שיר חידה לחתונה. שם החתן: יצחק בר יעקב פיקיוטו. שם הכלה:
חנה בילה בת יעקב חיים ויואנטי. מקומות: ליוורנו. תחילת השיר:
מלתי שמעו נא קולי הקשיבו. סוף השיר: אז כי תראה בנים כשתילי
זית. צורת החידה: רגלי עני תרמסנה. שיר.

Subject: Epithalamia.

מה נבדד חיים יום גילה. הקול נשמע קול תהילה. אל התחבר יהדיו זרע תמטיס רשועי הארץ ומאצילית המרתמים. מחזירים כשמש בגבורתו וכוכבים. גזע ישרים חסידים ונדיבים. ה'ה-הרתן חספואר נבון ומשכיל אל כל אשר יפנה ישכיל. כמ'ר יצחק בר יעקב ממספחת פיקיוטו מיוחס. בעיר ליורנו מקולסה. וכלתו הצנועה והכזולה. אשת חיל עשרת בעלת. מרת חנה בילה בת הנביר החרוסס והמתולל על כל זמרת. אוהב ומחניק דגל התורה. חכם הרשום. ובעל מעשים. כה"ר יעקב חיים וזאנטי גר'ו. יצאו ממחיצתם לחקת המשוררם לשיר בכל מיני זמרים. ואנו בראותי כי עצמו מספר תהלותם. אמרתי אין עת מומור ושיר מכתם. אקריבה מול הודם מנחה חרבה. מנחת חובה ולא נרבה. אל שמחתם אסלרה. ואצורה לחם חירה :

218

ה ח י ד ה

צ ו ר ת

י	א				
נ	ה	ה			

רגלי עני תרמכנה וחכם באחור ישכחנה

א
ארוצה אלך אף כי אין לי רגל
מעיר אל עיר ארומה אשא אבר
עמי ישקוט כל איש גם ימצא עבר
מנוח אל נפשו לילך לרגל

א
מלתי שמעו נא קולי הקשיבו
מארץ מולדתי יצא יצאתי
אמנם לא ברצוני עמכם באתי
אף כי בגללי עד עולם תריבו

ח
מרפא גם מזור לך אהיה לך ישע
אז כי תדע לשאת בשבילי חבל
אל כינור אז וחוף נהפך האבל
גם כי בינך ולבין המות פשע

ב
חשך ביתי שמה בחרתי שבת
עפר תבל אלבש בגדי יסיר
אנשי חמד זכתוך ביתם יסגירו
גופי אל אש בוער בין השלהבת

ט
נא לברובים עתה זרים ישניחו
לימין צלמם יחקורו גם יצניעו
ובעשר ידות הרביעית ירביעו
אך טוב עוד יוסיפו כי אז יצליחו

ג
אנשי תבל לידע הורי נבערו
לריק אכז ינעו ילאו להבל
נא אל תחשוב אמנה מולדתי תבל
רק בם דיעות רבו בינם יתחרו

י
בי ישתעשע כל איש זקן וילד
בי אל כל טוב יזכו בי יבשלו
שם עיר משפחתי בקשו נא שאלו
רבתי בגוים שם לה בחלד

ד
אחי ששה הנם לבל נודעו
אחד אכז נמנה אף כי כמונו
אינו ובשם ליווי עמי ירונו
אותו בכרי שפה ניב לא ידעו

יא
בי חרוצים בזריותם ימשולו
עצל תחת רגלי ישב אך סלה
ישר למצוא אותו דעתכם תלה
עקב אכז תראו כי לא תהולו

ה
עמי חי ומדבר גם כל צומח
אף כי דומם אל עיני כל נדמתי
העולה על לבך מלא מלאתי
יאמר צחות עלג ידלג פסח

יב
עם החתן אשכון מחוץ מבית
או עם כלה אז כי תעדה כל
אתרומם אתנשא אשוב אליה
אז כי תראה בנים בשתילי זית

ו
כמוס סתום פה לך יושר אביע
ושמי אגל אל עם יצא מפרך
אם המסוה יסיר יהיה לו ערך
מות נצח יבלע ברור אופיע

תם

להוות את האלה ממני. הצעיר
יעקב מנחם קראקוביא

* אין זה תוספת כי אם עקר. אשר לא יותן השכר אם לא יפרשו הצורה. והלועזי. והעברי. כפי דעת המהבר.

Il poeta è il rabbino S. Pincus
Giacobbe Cracovian
uno dei Rabbini del Sinedrio di Parigi
1506-7